

Aquest CD vol ser un homenatge al meu Mestre, el pianista i compositor Tomàs Buxó (Barcelona 1882-1962), reconegut professor de piano i poc conegut com a compositor. Desitjo que la seva música sigui per a molts una emotiva descoberta.

Miquel Farré

Tomàs Buxó i Pujadas, va néixer a Barcelona l'any 1882. Va ingressar a l'Escola Municipal de Música de Barcelona on tingué per mestre de solfeig a Lluís Millet, de piano a Joaquim Canals i d'harmonia i composició a Antoni Nicolau. De molt jove es va incorporar al professorat de l'Escola i a la vegada va actuar en recitals de piano per Espanya, Alemanya i França, en algun cas formant duo amb el violinista belga Matthieu Crickboom.

Buxó va participar plenament del món musical de la seva època integrant-se en diversos grups de cambra i durant uns anys es va fer càrrec de la direcció de l'Associació Musical, situada aleshores a l'antic local de l'Associació Wagneriana, entitats de gran pes al món musical de l'època. Com a concertista, el 1943 va rebre un homenatge al Palau de la Música de Barcelona.

La seva tasca pedagògica va continuar a l'Escola Municipal de Música de Barcelona de la qual va arribar

a ser sotsdirector fins l'any de la seva jubilació, 1952. A la Biblioteca de Catalunya es conserva un dibuix d'en Buxó fet per Joaquim Renart l'any 1956. Tomàs Buxó va morir a Barcelona l'any 1962.

Del seu catàleg caldria distingir el que són obres pedagògiques de caràcter tècnic o de petit format, destinades a estudiants o amateurs, de les de la música per a piano sol de concert (*Suite Poblet, Danses Catalanes, Tema i variacions, Tossa- Impressions de viatge, Sonata...*), música de cambra (*Suite per a violoncel i piano, Sonata per a violí i piano*, estrenada el 1941 amb Eduard Toldrà al violí i el mateix Buxó al piano, *Suite per a piano i cordes...*), cançons per a veu i piano, música coral i música per a cobla.

Les partitures de *Poblet* i la *Sonatina* per a flauta i piano no han estat editades fins al moment. Per aquest enregistrament s'han utilitzat diversos manuscrits del compositor, dipositats a la Biblioteca del Monestir de Montserrat. Una petita part del seu catàleg ha estat publicada per l'editorial Bolieau de Barcelona. En conseqüència, avui dia, la seva música de concert que es troba dispersa en diverses biblioteques i arxius és pràcticament desconeguda.

L'obra per a piano de Tomàs Buxó que es presenta en aquest enregistrament ens mostra una estètica sonora plenament romàntica sense renunciar a una escriptura harmònicament més moderna en pro de la voluntat descriptiva i evocativa que sigui necessària. Es fa palesa la influència pianística de Schumann i Liszt mostrant un profund coneixement i domini de la tècnica del piano. Més enllà de modes i avantguardes amb les quals li va tocar conviure a la primera meitat del s. XX, Buxó es mostra fidel al seu propi estil, creant una música que reivindica el poder de la melodia com el recurs més directe per a captar l'atenció de l'oient. Igualment el caràcter descriptiu i programàtic de la

seva música, com en el cas de *Poblet*, fa una invitació a l'evocació imaginària de l'oient que resulta quasi teatral o cinematogràfica, en l'ús de motius que van apareixent en els diferents moviments.

La *Suite Poblet* i *Tema i Variacions* foren estrenades l'1 de maig de 1943 al Palau de la Música de Barcelona pel pianista Joan Rius Ricart, dins d'un concert monogràfic dedicat al compositor. En el mateix concert s'estrenà la *Suite* per a violoncel i piano, amb Ernest Xancó al violoncel i el mateix compositor al piano.

El pianista Miquel Farré fou alumne privilegiat del mestre des del començament dels anys cinquanta fins a la seva mort. Amb ell va treballar algunes de les obres d'aquest enregistrament, que posteriorment varen ser incorporades els seus repertoris de concert. Va interpretar per primera vegada la *Suite Poblet* el 1954 en un recital al Teatre Metropol de Tarragona. Més endavant, les va continuar interpretant en diversos concerts d'homenatge al mestre i molt especialment en el que es féu al compositor al Palau de la Música de Barcelona l'11 de desembre del 1960 i també tres anys més tard al Conservatori Superior Municipal de Música de Barcelona.

La *Sonatina* per a flauta i piano és una obra inèdita de la qual no en tenim coneixement de què fos mai estrenada. Està dedicada a Ramon Pujol. És una obra breu en tres moviments. En destaca especialment el primer temps on la part de piano mostra una escriptura virtuosística i complexa de notable dificultat respecte a la part de flauta. Aquesta obra ve a enriquir significativament el repertori de música catalana per a flauta de la primera meitat del s. XX, on només trobem algunes obres dedicades a la flauta travessera de Manuel Oltra, Joan Manén, Eduard Toldrà i Joan Altisent.

Marc Farré

Tomàs Buxó i Pujadas nació en 1882, en Barcelona. Ingresó en la *Escola Municipal de Música de Barcelona* donde tuvo por maestro de solfeo a Lluís Millet, de piano a Joaquim Canals y de armonía y composición a Antoni Nicolau. Tempranamente formó parte del profesorado de la *Escola Municipal* y simultáneamente actuó

como concertista por España, Francia y Alemania, en algún caso formando dúo con el violinista belga Matthieu Crickboom.

Buxó participó plenamente del mundo musical de su época integrándose en diversos grupos de cámara y asumiendo durante algunos años la dirección de la asociación musical situada en aquel tiempo en el local de la *Associació Wagneriana*, entidades ambas de gran importancia en el mundo musical de Barcelona. En 1943, en el Palau de la Música, se le ofreció un homenaje a su trayectoria de concertista

Su labor pedagógica continuó en la *Escola Municipal* de la que llegó a ser subdirector hasta 1952, año de su jubilación. En la Biblioteca de Catalunya se conserva un dibujo de Buxó realizado en el año 1956 por Joaquim Renart. Tomás Buxó murió en Barcelona en 1962.

De su catálogo, cabe distinguir las obras pedagógicas de carácter técnico o de pequeño formato, destinadas a estudiantes o amateurs, de las de la música para

concierto de piano solo (*Suite Poblet, Danses catalanes, Tema i variacions, Tossa – Impressions de Viatge, Sonata...*), música de cámara (*Suite per a violoncel i piano, Sonata per a violí i piano*, estrenada en 1941 con Eduard Toldrà al violín y el mismo Buxó al piano, *Suite per a piano i cordes...*), canciones para voz y piano, música coral y música para cbla.

Las partituras de *Poblet* y la *Sonatina* para flauta y piano no han sido editadas hasta el momento. Para esta grabación se han utilizado diversos manuscritos del compositor depositados en la biblioteca del monasterio de Montserrat. Una pequeña parte de su catálogo ha sido publicada por la editorial Boileau de Barcelona. En consecuencia, su música dispersa en diversos archivos y bibliotecas resulta muy poco conocida actualmente.

La obra para piano de Tomás Buxó de esta grabación muestra una estética sonora plenamente romántica, sin renunciar a una escritura armónicamente más moderna en favor de la voluntad de descripción y evocación necesarias. Es evidente la influencia pianística de Schumann y Liszt en la presencia de un profundo conocimiento y dominio de la técnica del piano. Al margen de modas y vanguardias con las que Buxó convivió en los primeros años del s.XX, Buxó permanece fiel a su propio estilo y crea una música que reivindica el poder de la melodía como el recurso más directo para captar la atención del oyente. Del mismo modo, el carácter descriptivo y programático de su música, como en el caso de *Poblet*, es una invitación a la evocación imaginativa del oyente de resultado casi teatral o cinematográfico a través del uso de motivos presentes en los distintos movimientos. La *Suite Poblet* y *Tema i Variacions*

fueron estrenadas el 1º de mayo de 1943 en el Palau de la Música por el pianista Joan Rius Ricart en un concierto dedicado a la obra de Buxó. En la misma velada también se estrenó la *Suite* para violoncelo y piano con Ernest Xancó al violoncelo y el propio compositor al piano.

El pianista Miquel Farré fue alumno privilegiado del maestro Buxó desde principio de los años 50 hasta su muerte. Con él trabajó intensamente algunas de las obras de esta grabación que luego incorporó en su repertorio. Interpretó por primera vez la *Suite Poblet* el año 1954 en un recital

llevado a cabo en el Teatre Metropol de Tarragona. Posteriormente, las continuó interpretando en diversos conciertos de homenaje al compositor, en especial en el que se le ofreció en el Palau de la Música el 11 de diciembre de 1960 y tres años más tarde también en el Conservatori Municipal de Música de Barcelona.

La *Sonatina* para flauta y piano es una obra inédita de la que no hay constancia de su estreno. Es una obra breve en tres movimientos dedicada a Ramon Pujol. Destaca especialmente el primer tiempo en el que la parte del piano presenta una compleja escritura virtuosística de notable dificultad respecto a la de la flauta. Esta obra enriquece significativamente el repertorio de la música catalana para flauta de la primera mitad del s.XX en el que solo encontramos algunas obras para flauta travesera de Manuel Oltra, Joan Manén, Eduard Toldrà y Joan Altisent.

Marc Farré

Tomàs Buxó i Pujadas was born in 1882, in Barcelona. He entered the Barcelona Municipal School of Music, where he had Lluís Millet as a solfège teacher, Joaquim Canals as a piano teacher and Antoni Nicolau of harmony and composition. Initially, he was part of the teaching staff of the Escola Municipal and simultaneously acted as concert player for Spain, France and Germany, in some cases forming a duet with the Belgian violinist Matthieu Crickboom.

Buxó participated fully in the musical world of his time, joining various chamber groups and assuming for some years the direction of the Associació Musical located at that time in the premises of the Associació Wagneriana, both entities of great importance in the musical world of Barcelona. In 1943, at the Palau de la Música, they offered him a tribute to his concert career.

His pedagogical work continued at the Escola Municipal of which he became assistant principal until 1952, the year of his retirement. A drawing of Buxó made in 1956 by Joaquim Renart is kept in the Biblioteca de Catalunya. Tomás Buxó died in Barcelona in 1962.

From its catalog, it is possible to distinguish pedagogical works of a technical or small format, intended for students or amateurs, from those of music for solo piano concerts (*Suite Poblet, Danses Catalanes, Tema i Variacions, Tossa - Impressions de Viatge, Sonata ...*), chamber music (*Suite per a violoncel i piano, Sonata per a violí i piano*, released in 1941 with Eduard Toldrà on the violin and Buxó himself on the piano, *Suite per a piano i cordes ...*),

songs for voice and piano, choral music and music for còbla.

The scores for *Poblet* and *Sonatina* for flute and piano have not been edited so far. Various scores by the composer deposited in the Montserrat monastery library have been used for this recording. A small part of its catalog has been published by Boileau de Barcelona publishing house. Consequently, his music scattered in various archives and libraries is very little known today.

Tomàs Buxó's piano work from this recording shows a fully romantic sound aesthetic, without renouncing a harmonically more modern writing in favor of the will of description and evocation necessary. The piano influence of Schumann and Liszt is evident in the presence of a deep knowledge and mastery of piano technique. Regardless of the fashions and avant-gardes that Buxó lived with in the early years of the 20th century, Buxó remains faithful to his own style and creates music that claims the power of melody as the most direct resource to capture the attention of the listener. In the same way, the descriptive and programmatic nature of his music, as in the case of

Poblet, is an invitation to the listener's imaginative evocation of almost theatrical or cinematographic results through the use of motifs present in the different movements. The *Suite Poblet* and *Tema i Variacions* were premiered on May 1, 1943 at the Palau de la Música by the pianist Joan Rius Ricart in a concert dedicated to the work of Buxó. On the same evening, the *Suite* for cello and piano was also released with Ernest Xancó on cello and the composer himself on piano.

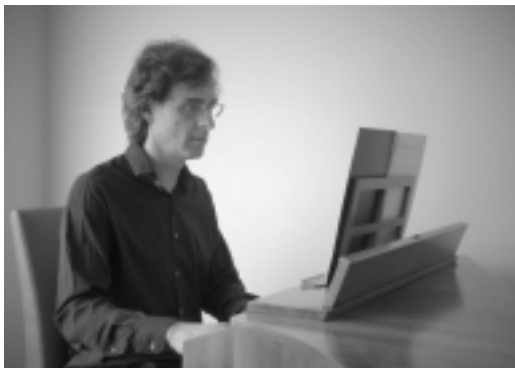
The pianist Miquel Farré was a privileged student of Tomàs Buxó from the beginning of the 1950s until his death. He worked intensely with him on some of the works on this recording that he later incorporated into his repertoire. He first performed the *Suite Poblet* in 1954 in a recital held at the Teatre Metropol in Tarragona. Subsequently, he continued to perform them in various concerts in tribute to the composer, especially in which he was offered at the Palau de la Música on December 11, 1960, and three years later also at the Conservatori Municipal de Música de Barcelona.

The *Sonatina* for flute and piano is an unpublished work of which there is no record of its premiere. It is a short work in three movements dedicated to Ramon Pujol. Particularly noteworthy is the first movement in which the piano part presents a complex virtuosic writing of notable difficulty compared to that of the flute. This work significantly enriches the repertoire of Catalan music for flute from the first half of the 20th century, in which we only find some works for transverse flute by Manuel Oltra, Joan Manén, Eduard Toldrà and Joan Altisent.

Marc Farré

Marc Farré

Pep Serdà